

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1873-06-24)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1873-06-24)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 184. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030114.pdf> (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn.
Berlin, 24. Juni 1873.*

Deres Excellence maa tillade mig idag at omtale en Sag som vel er af en lidt vanskelig Beskaffenhed, men som der dog i min hermed følgende Rapport maaskee turde findes en Grund til ikke at lade hvile for længe.
1)

Kronprindsen af Preussen har ikke Elephantordenen, og det forekommer mig dog ønskeligt, at han havde den forinden han bliver Konge og Kaiser. Det er jo paa ingen Maade vist, at dette skeer saasnart; man kan gjerne sige, at det ikke er sandsynligt. Kongen af Preussen seer ud som en Mand paa 50; han gaaer, rider, kjører og færdes som om han var i denne Alder. Men han har begyndt at være noget modtagelig for legemlige Bræk, og just med Personer, som han, der have holdt sig længe uden ydre Tegn paa Alder eller Svaghed, er det ofte Knald og Fald, naar Aarene ere der og saaledes den tidligere Modstandskraft bliver ringere; og dette Sidste er vistnok nu Tilfældet.

Deres Excellence vil erindre, at da vor Kronprinds var her i Slutningen af 1866, gav Kongen af Preussen ham den Sorte Ørn til ham selv, saavel som til Kongen. Min Mening, som jeg meddeelte Grev Frijs, var, at vi strax til Gjengjæld burde give den preussiske Kronprinds Elephanten. ²⁾ Saa vare vi qvit. Men Grev Frijs syntes ikke om det; og det var ogsaa naturligt, at Kongen, som helst havde været fri for hiin Opmærksomhed, ikke var tilbøielig til at give sig Udseende af at være erkjendtlig for hvad der fornuftigviis ikke kunde være ham nogen virkelig Fornøielse; og der blev derfor Ingenting deraf dengang. Men naar Kronprindsen af Preussen bliver Konge og Kaiser, maa han dog have Elephanten. Saadan som Verden s. 185nu engang er, vil det ikke kunne undgaaes, og da vil Tingen blive vanskeligere end dersom han faaer den før den Tid.

Nu er han Protector for den tydske Udstilling i Wien, ligesom vor Kronprinds er det for den danske. Baade han og Kronprindsessen af Preussen have gjentagende talt til mig om hvor kjært det har været dem at være sammen med vor Kronprinds først en Dagstid i Prag og derefter i Wien, og om hvormeget denne behager dem. Jeg anseer det for min Pligt at bede Deres Excellence tænke paa Sagen. En særlig Leilighed behøves strengt taget ikke; men vor Kronprindses samtidige Ophold i Wien i samme Stilling vilde, naar man søgte en særlig Anledning, i Manges Øine gjælde som en saadan.

G. Quaade.

Oreby.